

Tytuł dokumentu ADM: Decyzja Rządu nr N2019/01313/BI Wniosek o pozwolenie na złożony na mocy § 15a (1966:314) Ustawy o szelfie kontynentalnym dotyczący budowy gazociągu na szwedzkim szelfie kontynentalnym na Morzu Bałtyckim							Strona odpowiedzialna	
							Inwestor	
							Liczba stron	
							20	
Rewizja		Data			Zewnętrzny numer dokumentu ADM			
0		07.05.2020			N2019/01313/BI			
Kody rejestracji		Nr dokumentu:						
<i>Nr umowy</i>	<i>Pakiet roboczy</i>	<i>Nr projektu</i>	<i>Autor</i>	<i>Nr obszaru</i>	<i>Kod dziedziny</i>	<i>Kod rodzaju dokumentu</i>	<i>Nr sekwencyjny</i>	<i>Język</i>
-	Polski	ADM	PL1	RAM	GAZ	REP	00168	PL
<i>Nr obszaru</i>	<i>Opis obszaru</i>	ADM-PL1-RAM-GAZ-REP-00168-PL						
REP	Raport							

Decyzja Rządu

2 załączniki

07.05.2020

N2019/01313/BI

Ministerstwo Gospodarki
Advokatbyrå AB

Manhenheimer Swartling

Do rąk: mecenas Therese Strömshed i

mecenas Fridy Andresson

Skrzynka pocztowa 4291

203 14 Malmö

Wniosek o pozwolenie złożony na mocy § 15a Ustawy o szelfie kontynentalnym (1966:314) dotyczący budowy rurociągu na szwedzkim szelfie kontynentalnym na Morzu Bałtyckim

Decyzja Rządu

Na mocy § 15a Ustawy o szelfie kontynentalnym (1966:314) (Ustawa o szelfie kontynentalnym) Rząd wydaje Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S:A. (spółka) pozwolenie na budowę na szelfie kontynentalnym poza granicą terytorialną Szwecji gazociągu do przesyłu gazu ziemnego o trasie i współrzędnych wskazanych w *załączniku 1*.

Objęte pozwoleniem działania wymagane w celu ułożenia gazociągu muszą zostać zakończone w terminie do 31 grudnia 2026.

Pozwolenie określa następujące warunki.

1. O ile w poniższych warunkach nie podano inaczej, działalność musi być zaplanowana i prowadzona zasadniczo zgodnie z informacjami podanymi przez spółkę we wniosku i pozostałej dokumentacji dotyczącej sprawy.
2. Aby zapewnić możliwość użytkowania i prowadzenia napraw istniejących na szelfie kontynentalnym kabli i rurociągów podmorskich, spółka jest zobowiązana do skonsultowania aspektów technicznych każdego ze skrzyżowań rurociągu z kablami i rurociągami podmorskimi z ich zidentyfikowanymi właścicielami.
3. Spółka jest zobowiązana do powiadomienia Szwedzkiego Urzędu Morskiego oraz Szwedzkiej Straży Przybrzeżnej z co najmniej sześciotygodniowym (6 tygodni) wyprzedzeniem o rozpoczęciu budowy. Następnie spółka będzie zobowiązana do

- bieżącego informowania Szwedzkiego Urzędu Morskiego oraz Szwedzkiej Straży Przybrzeżnej o postępie prac budowlanych oraz o zakończeniu prac, aby Szwedzki Urząd Morski mógł powiadamiać jednostki pływające za pośrednictwem ustalonych na szczeblu międzynarodowym kanałów, takich jak NtM (Wiadomości żeglarskie, ang. Notice to mariners, szw. *Underrättelser för sjöfarande*), ENC (ang. Electronic navigational chart; *elektroniczna mapa nawigacyjna*) oraz ostrzeżenia nawigacyjne. Dotyczy to także prac konserwacyjnych, w przypadku których, w miarę możliwości, powiadomienie należy wystosować z co najmniej jednomiesięcznym (1 miesiąc) wyprzedzeniem, a w innych przypadkach tak szybko, jak będzie to możliwe.
4. Co najmniej trzy (3) miesiące przed rozpoczęciem układania gazociągu Spółka jest zobowiązana do przeprowadzenia konsultacji ze Szwedzkim Urzędem Morskim, Szwedzkim Inspektoratem Transportu oraz Szwedzką Strażą Przybrzeżną odnośnie działań wymaganych w celu zabezpieczenia żeglugi przed zakłóceniami, zapewnienia bezpieczeństwa jednostek pływających na szlakach żeglugowych C-G, wskazanych w tabeli 8-88 w Ocenie oddziaływania, *patrz załącznik 2*. Koszty tych działań poniesie spółka. Spółka będzie zobowiązana do przestrzegania poleceń wydanych przez Szwedzki Urząd Morski, Szwedzki Inspektorat Transportu oraz Szwedzką Straż Przybrzeżną.
 5. Po zakończeniu budowy gazociągu spółka powiadomi Szwedzką Straż Przybrzeżną, Szwedzki Instytut Geologiczny (SGU), Szwedzki Urząd Morski, Szwedzki Instytut Meteorologiczny i Hydrologiczny (SMHI) oraz Szwedzkie Siły Zbrojne — a także organizacje rybołówstwa, które spółka po konsultacjach z Rządem uznała za właściwe — o dokładnym przebiegu trasy rurociągu oraz jego kontakcie z dnem morskim na trasie biegnącej po szwedzkim szelfie kontynentalnym. Informacje te należy podać w formie współrzędnych wymaganych przez poszczególne organy i organizacje.
 6. Na etapie budowy oraz etapie eksploatacji kiedy prowadzone będą prace konserwacyjne Spółka ustanowi strefy bezpieczeństwa wynoszące 1000-1500 m wokół statku układającego gazociąg oraz 500 m wokół innych jednostek pływających związanych z projektem.
 7. Spółka wprowadzi program kontroli w zakresie monitoringu, badań i analiz dotyczących działalności realizowany odpowiednio przed i podczas etapu budowy oraz przed i podczas etapu eksploatacji. Program kontroli zostanie opracowany we współpracy ze Strażą Przybrzeżną, SGU, Zarządkiem Regionu Skåne, Szwedzkim Urzędem Morskim, Szwedzkim Inspektoratem Transportu, Szwedzkim Urzędem Gospodarki Morskiej i Wodnej oraz SMHI. Program kontroli będzie miał na celu umożliwienie nadzoru i w razie konieczności będzie aktualizowany. Badania i analizy oraz inne działania prowadzone zgodnie z programem kontroli będą udostępnione właściwym organom.
 1. Program kontroli będzie obejmował monitoring działań wymaganych w celu odbudowy dna morskiego, coroczne opracowywanie planu dotyczącego m.in. monitoringu, kontroli, inspekcji i konserwacji na etapie eksploatacji oraz aspekt

analizy stężeń substancji zanieczyszczających w osadach dna morskiego, jak również plan działań wraz z propozycjami środków łagodzących, w razie stwierdzenia wysokich stężeń substancji zanieczyszczających.

8. Odpady będą segregowane i magazynowane zgodnie z opracowanym przez spółkę planem postępowania z odpadami. Odpady należy transportować na ląd w celu ich utylizacji zgodnie z przepisami dotyczącymi danych odpadów.
9. W przypadku natrafienia w korytarzu rurociągu, podczas prowadzonych przez spółkę badań na obecność niewybuchów, na miny lub inne niewybuchy spółka ma obowiązek zapewnić w pierwszej kolejności ich ominięcie poprzez zmianę trasy układanego rurociągu, a jeśli będzie to wymagane ze względów bezpieczeństwa obowiązek ich usunięcia. Przed usunięciem niewybuchu spółka powiadomi o tym Szwedzką Straż Przybrzeżną, Szwedzkie Siły Zbrojne (adres e-mail: vb-mts@mil.se), Szwedzki Urząd Morski i Zarząd Regionu Skåne. Następnie w terminie co najmniej trzech (3) miesięcy przed planowanym usunięciem amunicji spółka skonsultuje się z Zarządem Regionu Skåne odnośnie odpowiednich środków łagodzących, aby w najszerszym możliwym zakresie ograniczyć emisję hałasu podwodnego o wysokim poziomie. Usuwanie niewybuchów zidentyfikowanych podczas badań na obecność niewybuchów nie może mieć miejsca w okresie listopad-kwiecień. W obszarze Natura 2000 Sydvästskånes utsjövatten (SE0430187) usuwanie niewybuchów jest dodatkowo zabronione w okresie czerwiec-sierpień.
10. Powyższe zapisy (punkt 9) dotyczące ograniczeń czasowych dla usuwania niewybuchów, nie dotyczą niewybuchów, które zostaną znalezione dopiero na etapie budowy i których zlokalizowanie podczas badań na obecność niewybuchów było z racjonalnego punktu widzenia niemożliwe. W razie ich usuwania spółka z odpowiednim możliwym wyprzedzeniem skonsultuje się ze Szwedzką Strażą Przybrzeżną, Szwedzkimi Siłami Zbrojnymi, Szwedzkim Urzędem Morskim i zarządem Regionu Skåne, a następnie podejmie wymagane środki łagodzące, aby w największym możliwym zakresie ograniczyć ryzyko oddziaływania na morświny i dorsze.
11. W strefach 39G3 i 39G4 w okresie czerwiec-lipiec nie wolno prowadzić prac budowlanych polegających na wykonywaniu wykopów.
12. Spółka opracuje plany natychmiastowego reagowania dla etapu budowy (na wypadek ewentualnych wypadków przy pracach budowlanych) oraz etapu eksploatacji. Plany awaryjne, zgodnie z wytycznymi Komisji Helsińskiej (HELCOM) będą obejmowały plany działań minimalizujących oddziaływania każdego wypadku.
13. Odbudowa dna morskiego po ułożeniu rurociągu musi odbyć się w taki sposób, aby uniknąć występowania zagłębień powstałych w wyniku działań spółki, w których gromadzi się zastała beztlenowa woda przydenna, aby w najszerszym możliwym zakresie zachować skład substratu dennego w sąsiedztwie gazociągu oraz aby zminimalizować resuspensję drobnych cząstek osadów przy zasypywaniu wykopów.

14. Spółka jest zobowiązana do dalszych konsultacji z Zarządem Regionu Skåne odnośnie przeprowadzania badań archeologicznych zgodnie z rozdziałem 2 Ustawy o dziedzictwie kulturowym (1988:950) oraz do budowy rurociągu w taki sposób, aby uniknąć uszkodzeń stanowisk archeologicznych.
15. Wszystkie dane geologiczne i geotechniczne zebrane w ramach badań i studiów prowadzonych przez spółkę na szwedzkim szelfie kontynentalnym przed etapem budowy, w trakcie etapu budowy oraz eksploatacji oraz dane surowe, ich interpretacje i wnioski z badań powinny być w sposób ciągły dostarczane do SGU w formacie przewidzianym programem kontroli. Przed przesłaniem danych spółka powinna skontaktować się z SGU pod adresem sgu@sgu.se.
16. Przed zakończeniem eksploatacji rurociągu spółka jest zobowiązana do opracowania z odpowiednim wyprzedzeniem i we współpracy z właściwymi organami planu likwidacji przedsięwzięcia. Za wyłączenie z eksploatacji uznaje się sytuację, w której spółka zaprzestanie przesyłu gazu ziemnego za pośrednictwem rurociągu w nieprzerwanym okresie dwóch (2) lat.

Ponadto Rząd zwraca uwagę na następujące kwestie.

Działania muszą być prowadzone zgodnie ze zobowiązaniami spółki, które podjęła ona w ramach konsultacji ze Szwedzką Agencją Ochrony Środowiskapoczynionych zgodnie z Konwencją o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Konwencja z Espoo), w tym wymaganiami dotyczącymi przetwarzania danych pozyskanych na poligonach NATO i w ich pobliżu w szwedzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej.

Ustawa (1966:518) dotycząca obowiązku odszkodowawczego w razie uszkodzenia kabli i rurociągów podmorskich i innych elementów infrastruktury zawiera zapisy dotyczące odszkodowania należnego właścicielom z tytułu napraw tychże.

Sprawa

Wniosek spółki

Dnia 19 marca 2019 roku spółka złożyła do rządu na zasadach przewidzianych par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym wniosek dotyczący budowy i eksploatacji rurociągu gazu ziemnego w korytarzu rurociągu wskazanym w *załączniku 1*, którego trasa biegnie na szelfie kontynentalnym w szwedzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej oraz zasadniczo zgodnie z informacjami podanymi we wniosku oraz załącznikami do niego. Przewiduje się, że korytarz rurociągu przebiega przez obszar Natura 2000 Sydvästskånes utsjövatten.

Rozpatrzenie przez SGU

Dnia 11 kwietnia 2019 roku Rząd zlecił SGU wstępne rozpatrzenie wniosku poprzez zebranie odpowiednich informacji oraz ponowne skierowanie wniosku do Rządu wraz z własnymi opiniami oraz propozycjami zapisów decyzji. Dnia 26 września 2019 roku SGU skierował powyższe do Rządu.

Uwagi organów opiniujących, do których skierowano wnioski

Wniosek wraz z załącznikami skierowano do zaopiniowania do Inspektoratu ds. Mieszkalnictwa, Budownictwa i Planowania, Szwedzkiego Inspektoratu Rynku Energetycznego, Szwedzkich Sił Zbrojnych, Szwedzkiego Urzędu Gospodarki Morskiej i Wodnej (HaV), Agencji ds. Spraw Prawnych, Finansowych i Administracyjnych, Straży Przybrzeżnej, Zarządu Regionu Skåne (Zarząd Regionu), Urzędu ds. ochrony ludności i reagowania cywilnego, Agencji Ochrony Środowiska, Komendy Policji, Rady ds. Dziedzictwa Kulturowego, Szwedzkiego Urzędu Morskiego, Agencji ds. Energii, Państwowego Instytutu Geotechnicznego (SGI), Państwowego Urzędu Rolnictwa, Państwowych Muzeów Morskich i Historii Transportu, Uniwersytetu Sztokholmskiego (Centrum Bałtyckie), Szwedzkiej Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego, Szwedzkiego Instytutu Meteorologicznego i Hydrologicznego, Inspektoratu Transportu oraz Dyrekcji Transportu.

Żaden z organów, do których skierowano wnioski nie odrzucił wniosku. Niektóre z tych organów postawiły warunki lub przekazały uwagi oraz opinie dotyczące szlaków żeglugowych, rybołówstwa, informowania i konsultacji oraz środków łagodzących oddziaływanie na środowisko morskie. Zasadniczo organy, do których skierowano wnioski zaznaczyły, co następuje.

Inspektorat Transportu zaznacza, że konsultacje z organami ds. Transportu powinny odbyć się z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem układania rurociągu.

Państwowe Muzea Morskie i Historii Transportu zaznaczają, że planowany rurociąg należy położyć tak, aby uniknąć uszkodzenia stanowisk archeologicznych zidentyfikowanych przez muzeum Bohusläns Museum.

Państwowy Urząd Rolnictwa zaznacza, że ocena oddziaływania powinna obejmować kwestię odpowiedzialności w razie wypadku lub szkód w odniesieniu do jednostek rybackich i rurociągu.

Straż Przybrzeżna zaznacza, że zalecane jest opracowanie planu kontroli prac konserwacyjnych na etapie eksploatacji.

Dyrekcja Transportu zaznacza, że w każdym przypadku należy wybrać najkrótszą trasę przebiegu rurociągu przez publiczne szlaki żeglugowe.

SGI zaznacza, że może dojść do tymczasowego i miejscowego pogorszenia się jakości wody, lecz oddziaływanie w wyniku wzburzenia osadów ma charakter przejściowy i w związku z tym nie zostaje uznane za znaczące.

Urząd Morski zaznacza, że bardzo istotne jest to, aby prace budowlane zostały zaplanowane i wykonane w taki sposób, aby w najmniejszym możliwym zakresie wpływały na możliwość prowadzenia żeglugi oraz jej bezpieczeństwo.

SMHI zaznacza, że nie sprzeciwia się wydaniu pozwolenia pod warunkiem, że zastosowane zostaną następujące środki łagodzące. Prace budowlane w sektorach 39G3 i 39G4 nie mogą być prowadzone w miesiącu lipcu i sierpniu. W przypadku detonacji niewybuchów należy zastosować podwójne kurtyny bąbelkowe, przeprowadzić obserwacje akustyczne i wizualne oraz zastosować odstraszacze fok. Usuwanie niewybuchów zidentyfikowanych podczas badań na obecność niewybuchów nie może odbywać się w okresie czerwiec-sierpień.

Rada ds. Dziedzictwa Kulturowego zaznacza, że pozwolenie należy uwarunkować obowiązkiem konsultacji spółki z Zarządem Regionu Skåne w celu ustalenia, czy i w jaki sposób należy przeprowadzić badania archeologiczne zgodnie punktem 2.

Zarząd Regionu zaznacza, że spółka jest także zobowiązana do złożenia wniosku o pozwolenie dotyczące obszaru Natura 2000 i jego uzyskania przed rozpoczęciem prac budowlanych.

Spółka odniosła się do wypowiedzi organów opiniujących jak również uwag organów niemieckich, duńskich i polskich w ramach konsultacji transgranicznych odnoszących się do trasy przebiegu rurociągu w szwedzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej, które *Urząd Ochrony Środowiska* przeprowadził zgodnie z Konwencją z Espoo.

Opinie i propozycje zapisów decyzji ze strony SGU

Po dalszej wymianie pism *SGU* skierował propozycję zapisów decyzji wraz z własną opinią i zaznaczył m.in. co następuje.

Opiniowanie wynika z zapisów par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym i musi się odbyć z uwzględnieniem zapisów artykułu 79 Konwencji o Prawie Morza Organizacji Narodów Zjednoczonych, który przewiduje niemal bezwarunkowe prawo do układania rurociągów na dnie morskim w wyłącznych strefach ekonomicznych. Państwo nadbrzeżne może jednak odmówić wydania zezwolenia na ułożeniu rurociągu w określonej lokalizacji, jeżeli państwo nadbrzeżne uzna, że jest to niezgodne z podlegającymi ochronie interesami określonymi w akapicie drugim par. 15a Ustawy o szelfie kontynentalnym. W odniesieniu do powyższego zdaniem *SGU* nie jest wymagane przeprowadzenie oceny dopuszczalności budowy, przynajmniej nie w sposób podobny do rozpatrywania wniosku który jest dokonywany na podstawie innych przepisów ustawy o szelfie kontynentalnym. Zamiast tego, ocena dla tego przypadku powinna się skupić na lokalizacji. Zasadniczo bezwarunkowe prawo do

kładzenia rurociągów oznacza jednocześnie, że szczególnie istotne jest postawienie odpowiednich warunków, między innymi dlatego, iż Ustawa o szelfie kontynentalnym nakłada na państwo przybrzeżne ogólny i wyraźny obowiązek ochrony środowiska morskiego oraz specjalną odpowiedzialność za zapobieganie szkodom środowiskowym w jego strefie ekonomicznej oraz na szelfie kontynentalnym. Początkowo spółka wskazała tylko jeden warunek, mający na celu ułatwienie przyszłej konserwacji i napraw istniejących kabli. Ponadto spółka zobowiązała się do podjęcia szerokiego wachlarza środków bezpieczeństwa i łagodzących. Jednakże w końcowej wypowiedzi spółka stwierdziła, że także proponowane środki powinny zostać wskazane jako warunki. Zdaniem SGU bardziej wskazane jest uregulowanie wymaganych środków bezpieczeństwa i łagodzących, w tym podanych przez spółkę jak i innych, jako warunków.

Jeden z odcinków rurociągu, którego dotyczy sprawa ma zostać położony w obszarze Natura 2000 Sydvästskånes utsjövatten. SGU stwierdza, że zapisy ujęte w ustępach 3-4 i 7 Kodeksu Ochrony Środowiska nie mają bezpośredniego zastosowania przy rozpatrywaniu wniosków na mocy par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym. Ponadto Kodeks Ochrony Środowiska, w tym zapisy dotyczące obszarów Natura 2000, zasadniczo mają zastosowanie o charakterze równoległym w stosunku do Ustawy o szelfie kontynentalnym. Potwierdza to także zapis ujęty w ustępie pierwszym punkcie 7 paragrafu 32 Kodeksu Ochrony Środowiska, który przewiduje, że postanowienia dotyczące obszarów Natura 2000 obowiązują w odniesieniu do szwedzkiej strefy ekonomicznej. Dokładnie tak, jak podaje spółka, zapis ustępu drugiego nawiązuje do podstawowych praw międzynarodowych wskazanych w par. 10 Ustawy o szwedzkiej strefie ekonomicznej (1992:1140). W ramach aktualnej sprawy nie ulega kwestii, że ustalenie, czy obowiązek uzyskania pozwolenia i jego uwarunkowania ma zastosowanie, czy też nie, leży w gestii Zarządu regionu, a nie Rządu.

Przedmiotem oceny niniejszej sprawy jest lokalizacja rurociągu, jego trasa, nie zaś samo prawo do budowy czy podobne kwestie. Niektóre organy opiniujące w tym m.in. Szwedzki Urząd morski, Inspektorat Transportu oraz SMHI zgłosiły uwagi co do lokalizacji, jednakże nie sprzeciwiły się wydaniu pozwolenia na położenie rurociągu na wskazanej we wniosku trasie, o ile pozwolenie będzie obejmowało pewne warunki. Ponadto SGU ocenia, że położenie rurociągu na planowanej trasie będzie miało ograniczony wpływ na środowisko geologiczne. Oceniono także, iż rurociągi nie wpłyną na możliwości pozyskiwania surowców naturalnych. Dodatkowo stwierdzono, że pozwolenia uprzednio wydane przez Rząd na mocy Ustawy o szelfie kontynentalnym oraz Ustawy o szwedzkiej strefie ekonomicznej (1992:1140) nie stanowią przeszkody, dla przedmiotowej trasy gazociągu.

Zaproponowano, aby pozwolenie zostało uwarunkowane spełnieniem szeregu warunków, m.in. ograniczeniami czasowymi dotyczącymi usuwania niewybuchów oraz prowadzenia prac budowlanych.

Ponadto na podstawie stosowanych przez Rząd uprzednich praktyk oraz informacji podanych przez spółkę w kwestii terminu prowadzenia prac budowlanych zaproponowano, by podane w pozwoleniu warunki dotyczące budowy rurociągu obowiązywały nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2022 roku. Na podstawie kompleksowej oceny oraz w odniesieniu do warunków SGU nie znajduje wystarczającej podstawy dla podważenia ujętej we wniosku lokalizacji rurociągu.

Podsumowując, SGU ocenia, że rurociąg może zostać zlokalizowany zgodnie z trasą podaną we wniosku spółki. Pozwolenie należy uwarunkować, jednakże nie tylko na podstawie warunków wskazanych przez spółkę. Należy w nim ująć warunki podane w decyzji SGU. Spółka posiada faktyczne, jak i prawne możliwości spełnienia warunków i należy je uznać za proporcjonalne. W związku z tym Rząd powinien rozpatrzyć pozytywnie wniosek spółki, częściowo zgodnie z powyższym.

Opinie i dodatkowe informacje przekazane przez spółkę w odniesieniu do propozycji SGU

Spółka zapoznała się z propozycją SGU dotyczącą decyzji i zaznacza między innymi, co następuje. W celu zapewnienia przestrzegania przez Szwecję zobowiązań przewidzianych prawem międzynarodowym konieczne jest, aby Rząd wyraźnie zaznaczył swoje stanowisko odnośnie zakresu rozpatrzenia wniosku na mocy par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym oraz tego, co stanowi prawo międzynarodowe w odniesieniu do m.in. zapisów punktu 7 Kodeksu Ochrony Środowiska. Rząd ma obowiązek oceny i wzięcia pod uwagę oddziaływania na obszar Natura 2000 w ramach rozpatrywania wniosku na podstawie par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym, w przeciwnym razie naruszyłby Konwencję o Prawie Morza. Niezrozumiałe jest to, że Rząd w tym konkretnym przypadku wskazuje, że inny organ ma rozpatrzyć wniosek. Organ krajowy nie może podjąć decyzji donośnie pozwolenia lub innych działań, które naruszają prawa innego państwa przewidziane Konwencją. Ponadto spółka pragnie, aby Rząd wskazał, że termin zakończenia wymienionych we wniosku działań wymaganych do ułożenia rurociągu wynosi siedem lat od wydania pozwolenia oraz zwraca się o zmianę zaproponowanych przez SGU warunków na podstawie złożonych opinii dotyczących m.in. skrzyżowań z kablami, bezpieczeństwa żeglugi morskiej oraz ochrony morświnów.

Opinie organów, do których przesłano propozycję zapisów SGU i dodatkowe informacje podane przez spółkę

Zarząd Regionu oraz *HaV* miały możliwość wypowiedzenia się odnośnie dodatkowych oświadczeń spółki oraz załączników do nich.

Bird Life Sverige, Greenpeace Sverige, Towarzystwo Ochrony przyrody oraz Światowy Fundusz na rzecz Przyrody WWF miały możliwość wypowiedzenia się odnośnie dodatkowych oświadczeń spółki oraz załączników do nich.

Zasadniczo *Zarząd Regionu* stwierdza, co następuje. W przeciwieństwie do *Zarządu Regionu*, Rząd nie jest umocowany prawnie, aby kompleksowo rozpatrzyć wniosek z uwzględnieniem pozostałych zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, w odniesieniu do wymogów prawa unijnego dotyczących obszaru Natura 2000. Odrębny proces dotyczący obszaru Natura 2000 nie ma charakteru na tyle obciążającego, aby stanowiło to naruszenie zobowiązań Szwecji przewidzianych prawem międzynarodowym i wskazanych w Konwencji o Prawie Morza. *Zarząd Regionu* podtrzymuje, że osobne pozwolenie dotyczące obszaru Natura 2000 może być wymagane i jest zdania, że Rząd powinien przypomnieć spółce, iż wskazane we wniosku działania mogą wymagać pozwolenia na podstawie przepisów innych niż Ustawa o szelfie kontynentalnym.

Zasadniczo *HaV* stwierdza, co następuje. Wyjaśnia, że organ ten od początku był zdania, że pozwolenie na działania ujęte we wniosku może zostać wydane, jednakże przekazał on opinie dotyczące środków łagodzących w odniesieniu do dorszy i morświnów. Kwestię morświnów rozwiązują proponowane ograniczenia czasowe dotyczące usuwania niewybuchów. Uprzednio wskazane ograniczenia czasowe dotyczące prowadzenia prac budowlanych ze względu na tarło dorsza w Basenie Arkońskim zostały zmienione, aktualnie obejmują miesiące czerwiec i lipiec. Przedłożone przez spółkę oceny prawne wskazują, że w ramach rozpatrywania wniosku przez Rząd na podstawie par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym może także wziąć pod uwagę i uregulować ewentualne negatywne oddziaływanie na dany obszar Natura 2000. Jednakże nie ma jasności co do tego, czy w ramach takiego kompleksowego rozpatrzenia wymagane jest także osobne odniesienie się przez *Zarząd Regionu* do kwestii pozwolenia dotyczącego obszaru Natura 2000 zgodnie z punktem 7 Kodeksu Ochrony Środowiska.

Dalsze opinie spółki

Zasadniczo *spółka* zaznacza, co następuje. Spółka akceptuje proponowaną przez *HaV* zmianę ograniczeń czasowych dotyczących oddziaływania na dorsze. Nie ulega wątpliwości, że zgłaszany przez *Zarząd Regionu* wymóg osobnego pozwolenia dotyczącego obszaru Natura 2000 jest nieuzasadniony i sprzeczny ze zobowiązaniami Szwecji przewidzianymi prawem międzynarodowym nałożonym przez Konwencję o Prawie Morza. Na mocy artykułu 194 Konwencji o Prawie Morza państwa mają ogólny obowiązek podjęcia działań w celu uniknięcia negatywnego oddziaływania na środowisko w wyniku działań prowadzonych w obszarze obowiązywania ich jurysdykcji lub kontroli. Dlatego też Konwencja o Prawie Morza nakłada także na państwa przybrzeżne obowiązek wzięcia pod uwagę oddziaływania na środowisko morskie w zakresie, w którym państwo przybrzeżne sprawuje jurysdykcję nad daną kwestią. Zapis par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym stanowi bezpośrednie zastosowanie artykułu 79 Konwencji o Prawie Morza. Dlatego też podstawa prawna nałożenia wiążących warunków w celu ochrony środowiska morskiego w ramach rozpatrywania wniosków na mocy par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym ma charakter identyczny, jak prawo państwa przybrzeżnego przewidziane artykułem 79 Konwencji. Rząd ma takie same uprawnienia, a dodatkowo obowiązek, na mocy prawa krajowego, jak na mocy Konwencji, jeśli chodzi o wzięcie pod uwagę wszystkich oddziaływań na środowisko oraz nałożenia obowiązujących uwarunkowań wymaganych w celu ochrony środowiska w zakresie, w którym stanowi to uzasadniony środek. Osobne proces wydania pozwolenia dotyczącego obszaru Natura 2000 wiązałoby się z nakładem czasu i środków bez zapewnienia korzyści środowiskowych. W ramach oceny zasadności środek ten należy uznać za nieuzasadniony, a tym samym sprzeczny z Konwencją o Prawie Morza. Szwecja jako państwo przybrzeżne jest zobowiązana do działania zgodnie z obowiązującą na mocy prawa międzynarodowego zasadą *good faith*. Artykuł 300 Konwencji o Prawie Morza przewiduje, że zasada *good faith* oznacza, iż państwa będące stronami Konwencji w dobrej wierze wypełniają zobowiązania, które na siebie powzięły przystępując do Konwencji, jak również korzystać z praw, jurysdykcji i wolności wskazanych w Konwencji w taki sposób, aby nie dochodziło do nadużywania tych praw. W przypadku interpretacji praw międzynarodowych przez miejscowe organy dojdzie do znacznej niepewności w kwestiach prawnych, co z kolei skutkuje odmiennymi uwarunkowaniami prawnymi w ramach rozpatrywania spraw podlegającym tym samym ramom prawnym. Istotne jest, aby Rząd nie przyjął pasywnej postawy, raczej zajął stanowisko i wydał wytyczne odnośnie norm kolizyjnych oraz zakresu rozpatrzenia wniosku na mocy par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym, w szczególności w celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań Szwecji przewidzianych prawem międzynarodowym.

Uzasadnieni decyzji Rządu

Na mocy par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym spółka przedłożyła wniosek o pozwolenie na ułożenie i eksploatację gazociągu do przesyłu gazu ziemnego na szwedzkim szelfie kontynentalnym poza morskimi wodami terytorialnymi.

W ramach oceny sprawy ustalono, że wskazana we wniosku trasa rurociągu biegnie na szwedzkim szelfie kontynentalnym poza granicą terytorium Szwecji od zachodniej granicy, na wschód od Zelandii, do wschodniej granicy duńskiej strefy ekonomicznej, na zachód od Bornholmu, na południowym Bałtyku. A zatem obszar, którego dotyczy wniosek znajduje się zatem poza terytorium Szwecji. Ponadto podano, że rurociąg ma przeciąć obszar Natura 2000 Sydvästsånens utsjövatten.

Wniosek zostaje rozpatrzony zgodnie z par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym, który ma zastosowanie w odniesieniu do szelfu kontynentalnego poza granicami terytorium Szwecji i bazuje na artykule 79 Konwencji o Prawie Morza. Szwecja ratyfikowała Konwencję o Prawie Morza i wniosek musi zostać rozpatrzony w ramach przewidzianych zarówno Ustawą o szelfie kontynentalnym, jak i Konwencją o Prawie Morza, która jest prawem międzynarodowym nakładającym na państwa przybrzeżne obowiązki i nadającym im prawa.

W związku z tym zakres działań w ramach rozpatrywania wniosku jest znacznie bardziej ograniczony niż w przypadku, gdyby wniosek dotyczył obszaru na terytorium Szwecji.

Artykuł 79 Konwencji o Prawie Morza nadaje wszystkim państwom prawo do układania rurociągów na szelfie kontynentalnym państwa nadbrzeżnego poza jego morzem terytorialnym. Oprócz podjęcia przez dane państwo uzasadnionych działań w celu badań szelfu kontynentalnego, wydobywania w nim zasobów naturalnych i zapobiegania zanieczyszczeniom pochodzącym z rurociągów oraz ich ograniczania i kontroli, państwo nie może sprzeciwić się układaniu lub eksploatacji rurociągów. Jednak państwu nadbrzeżnemu przysługuje prawo zatwierdzenia trasy przebiegu rurociągu. Konwencja o Prawie Morza stanowi, że podczas układania rurociągu państwa powinny odpowiednio zadbać o istniejące kable i rurociągi. W szczególności nie może dojść do pogorszenia możliwości napraw tych elementów infrastruktury.

W przypadku rozpatrywania wniosku o pozwolenie zgodnie z 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym zasadniczo dopuszcza się układanie rurociągów na szelfie kontynentalnym poza granicami terytorialnymi. Prawo to nie jest jednak bezwarunkowe. Pozwolenie obejmuje warunki wymagane w celu: 1. umożliwienia badań szelfu kontynentalnego i wydobywania w nim zasobów naturalnych; 2. zapobiegania zanieczyszczeniom pochodzącym z rurociągów oraz ich ograniczania i kontroli; 3. zapewnienia możliwości eksploatacji i naprawiania istniejących już kabli i

rurociągów podwodnych. Ustalanie warunków innych niż powyższe — i wykraczających poza warunki, które nałożył na siebie wnioskujący — jest niezgodne z Ustawą o szelfie kontynentalnym. W decyzji należy wskazać odcinek rurociągu na szelfie kontynentalnym, którego dotyczy wniesiony wniosek o pozwolenie, a Rząd rozpatrzy, czy położenie odcinka jest dopuszczalne.

Spółka przedłożyła zobowiązania uwzględniające uwagi organów opiniujących, dotyczące między innymi: konsultacji, informowania i środków łagodzących oraz wskazała, czy proponowane zobowiązania powinny mieć charakter warunków wiążących. Przeprowadzono konsultacje przewidziane Konwencją z Espoo.

Spółka przeprowadziła stosunkowo dokładne badania potencjalnego oddziaływania projektu na środowisko morskie, w tym na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000. Na tym etapie spółka zobowiązała się również do podjęcia szeregu środków ostrożności i łagodzących w celu ochrony środowiska morskiego, zarówno w obszarze Natura 2000, jak i w innych obszarach.

Rząd ocenia, że oddziaływanie na środowisko naturalne na obszarze, którego dotyczy wnioski na etapie budowy będzie ograniczone i bardzo krótkotrwałe. W związku z tym, według oceny Rządu, wydanie pozwolenia w odpowiedzi na wniosek jest zgodne ze zobowiązaniem Szwecji do ochrony i zachowania środowiska morskiego w strefie ekonomicznej i na szelfie kontynentalnym.

Podczas rozpatrywania sprawy wynikła kwestia, czy realizacja rurociągu wymaga osobnego tzw. pozwolenia dotyczącego obszaru Natura 2000. Właściwy Zarząd Regionu wskazuje, że Rząd powinien zwrócić uwagę, że to zezwolenie może być wymagane, podczas gdy spółka utrzymuje, że Rząd powinien wyjaśnić, że ta osobna procedura rozpatrzenia nie jest wymagana.

Rozpatrzenie wniosku przez Rząd w rzeczowej sprawie dotyczy wydania pozwolenia zgodnie z par. 15 a Ustawy o szelfie kontynentalnym, którego zapis stanowi wdrożenie artykułu 79 Konwencji o Prawie Morza. Warunki przewidziane par. a 15 to warunki, które państwo przybrzeżne może zastosować odnośnie układania podmorskich kabli i rurociągów na szelfie kontynentalnym. Konwencja o Prawie Morza nie przewiduje innych ograniczeń.

W kwestii zasad dotyczących pozwolenia dotyczącego obszaru Natura 2000 można stwierdzić, że zapis Ustawy o szelfie kontynentalnym, stanowiący iż może być wymagane osobne pozwolenie dotyczące obszaru Natura 2000 odnosi się do rozpatrywania wniosków dotyczących badań szelfu kontynentalnego lub wydobywania w nim zasobów naturalnych.

Niniejszy wniosek nie dotyczy realizacji projektu, który w świetle prawa stanowi badanie szelfu kontynentalnego lub wydobywania surowców. W przeciwieństwie do par. 3

rzeczowy zapis par. 15 a nie ujmuje żadnego odniesienia do zasad wydawania pozwoleń odnośnie obszarów Natura 2000 przewidzianych Kodeksem ochrony środowiska. Także decyzja Rządu w tej sprawie nie powinna zawierać takich odniesień.

Na podstawie kompleksowej oceny Rząd stwierdza, że trasa przebiegu rurociągu podana we wniosku może zostać zatwierdzona i że należy udzielić pozwolenia. Pozwolenie należy jednak uwarunkować zgodnie z warunkami i zaleceniami określonymi w punkcie Nałożone przez Rząd warunki i zalecenia.

Z ramienia Rządu
Ibrahim Baylan
Frederik Gemsjö

Kopia do

Kancelarii Rady Państwa / SAM i UE KANSLI
Ministerstwa Sprawiedliwości / SSK i L6
Ministerstwa Spraw Zagranicznych / FMR, GA, ES, UE i WE
Ministerstwa Obrony / SI, RS, SUND i MFI
Ministerstwa Finansów / BA
Ministerstwa Ochrony Środowiska / ME
Ministerstwa Kultury / KL
Ministerstwa Infrastruktury / EE, TM i US

Sił Zbrojnych
Agencji ds. Energii
Urzędu Gospodarki Morskiej i Wodnej
Agencji ds. Spraw Prawnych, Finansowych i Administracyjnych
Straży przybrzeżnej
Zarządu Regionu Skåne
Urzędu ds. ochrony ludności i reagowania cywilnego
Agencji Ochrony Środowiska
Komendy Głównej Policji
Rady ds. Dziedzictwa Kulturowego
Urzędu morskigo
Państwowego Inspektoratu Energii
Państwowego Instytutu Geotechnicznego
Państwowego Urzędu Rolniczego
Państwowych Muzeów Morskich i Historii Transportu
Muzeów Historycznych
Uniwersytetu Sztokholmskiego (Centrum Bałtyckie)
Szwedzkiej Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego
Szwedzkiego Instytutu Meteorologicznego i Hydrologicznego
Inspektoratu Transportu
Dyrekcji Transportu
Bird Life Sweden
Greenpeace Szwecja
Towarzystwa Ochrony przyrody
Światowego *Funduszu* na rzecz Przyrody WWF

Załącznik 1 do decyzji I 1 podjętej podczas posiedzenia Rządu dnia 07.05.2020 r. N2019/01313/BI

ZAŁĄCZNIK A – MAPA I WSPÓŁRZĘDNE TRASY GAZOCIĄGU

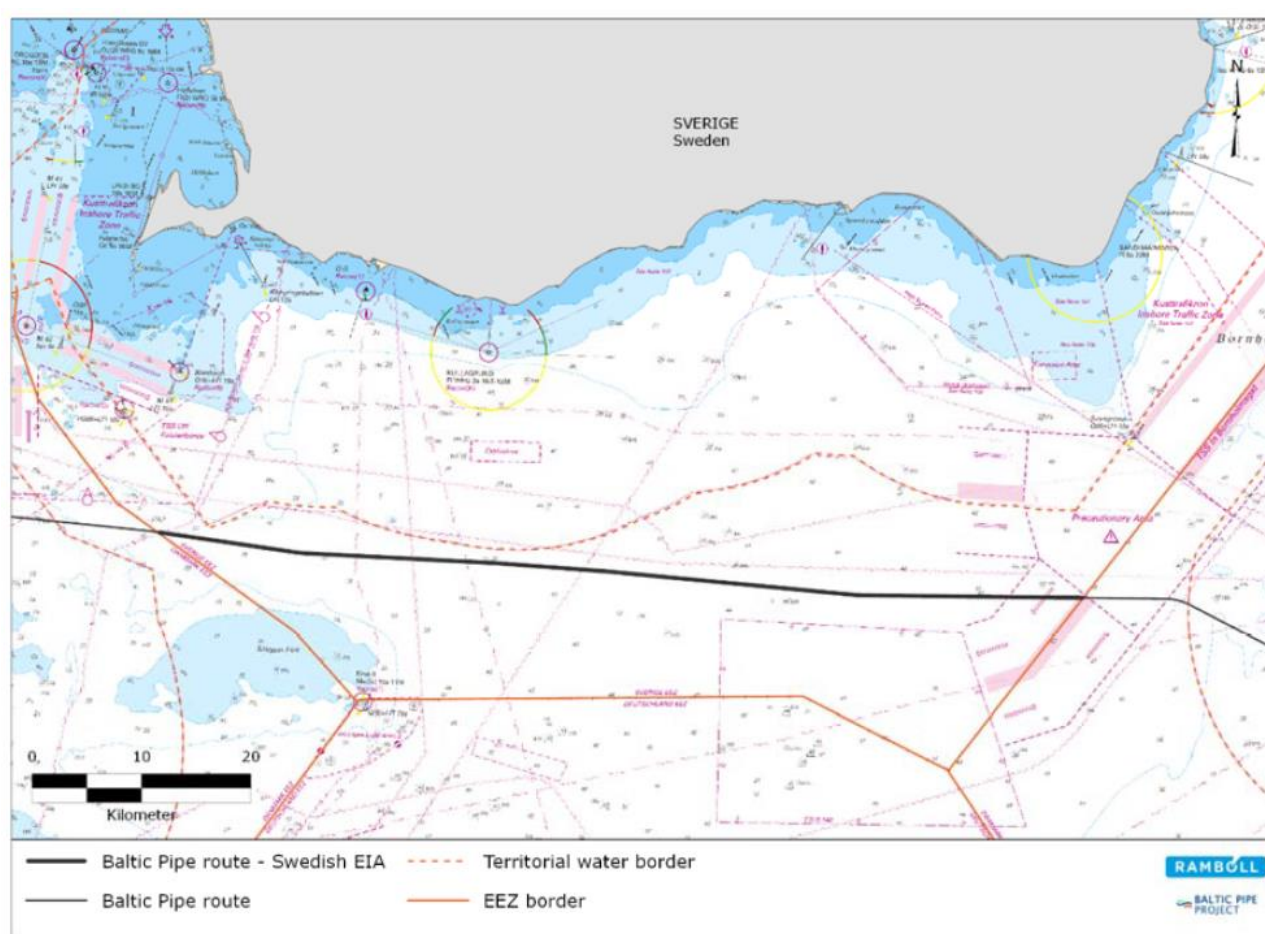
Pogrubioną czarną linią zaznaczono korytarz rurociągu (250 m po obu stronach linii środkowej rurociągu) Baltic Pipe w szwedzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej (EEZ), rysunek 0-1.

Odcinek Baltic Pipe – Szwedzka OOS

Odcinek Baltic Pipe

Morska granica terytorialna

Granica EEZ

Rysunek 0-1 Odcinek rurociągu Baltic Pipe w szwedzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej.

W tabeli 0-1 podano współrzędne odcinka rurociągu Baltic Pipe w szwedzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej. Punkty TP i IP definiują promień trasy gazociągu. Lista punktów TP/IP dla całej trasy rurociągu Baltic Pipe obejmuje 28 lokalizacji punktów TP/IP. Odcinek w szwedzkiej EEZ obejmuje punkty TP/IT od 11 do 16.

Wyjaśnienie terminów:

TP: Punkt styczności

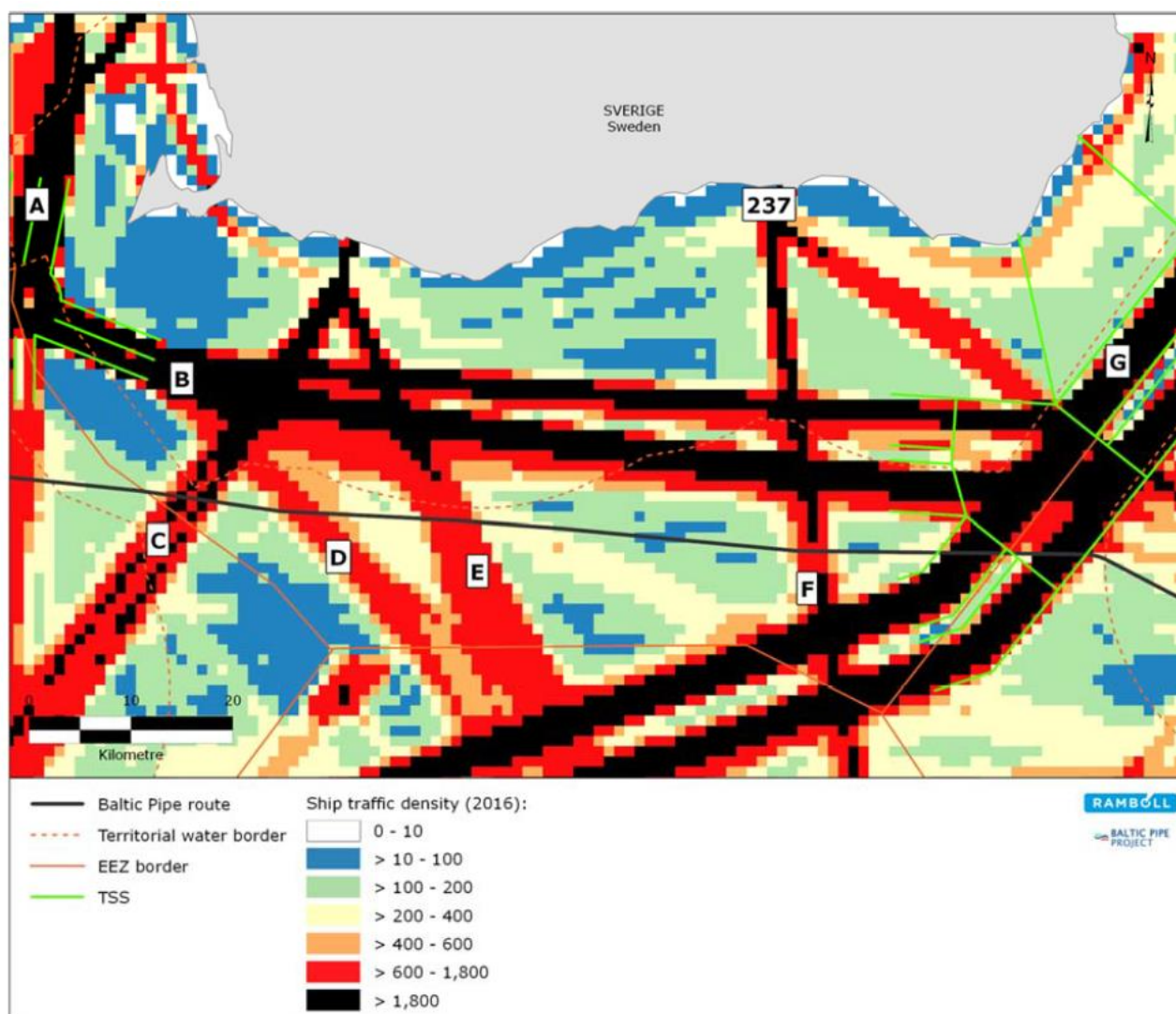
IP: Punkt przecięcia

KP: Punkt kilometrowy

Tabela 0-1 Współrzędne odcinka Baltic Pipe w szwedzkiej EEZ.

Punkty TP/IP KP	Współ. X	Współ. Y	Kierunek	Promień	Punkty
TP 11A	365045.10	6112526. 34	99.04		49.039
IP 11	365063.84	6112523. 36		3000.0 0	
TP 11B	365082.61	6112520. 62	98.32		49.077
TP 12A	376227.89	6110891. 14	98.32		60.341
IP 12	376342.73	6110874. 35		3000.0 0	
TP 12B	376458.53	6110866. 48	93.89		60.573
TP 13A	387626.45	6110107. 72	93.89		71.767
IP 13	387695.56	6110103. 03		3000.0 0	
TP 13B	387764.81	6110101. 53	91.24		71.905
TP 14A	394023.08	6109965. 92	91.24		78.165
IP 14	394103 .06	6109964. 18		3000.0 0	
TP 14B	394182.83	6109958. 19	94.30		78.325
TP 15A	404147 .50	6109209. 58	94.30		88.318
IP 15	404195 .88	6109205. 95		5000,0 0	
TP 15B	404244 .19	6109201. 37	95.41		88.415
TP 16A	426972.00	6107049. 63	95.41		111.244
IP 16	427182.11	6107029. 74		5000.0 0	
TP 16B	427393.16	6107027. 62	90.57		111.666

Załącznik 2 - Ocena oddziaływania – Szwecja

Rysunek 8-56 Pokazuje intensywność żeglugi w szwedzkiej strefie projektu. Intensywność żeglugi bazuje na danych AIS z 2016 r.

W szwedzkiej EEZ rurociąg biegnie w kierunku z zachodu na wschód. Jak pokazano na rysunku 8-56, w szwedzkiej EEZ planowany rurociąg krzyżuje się z pięcioma z szlakami żeglugowymi o dużym natężeniu ruchu. Jeden z ważnych szlaków żeglugowych (oznaczony jako szlak B na rysunku 8-56, na południe od Skanii) charakteryzuje się bardzo wysokim natężeniem ruchu, a planowana trasa gazociągu biegnie na południe od niego. Szlak żeglugowy B łączy się ze szlakiem G, który jest szlakiem o dużej głębokości i jest objęty systemem rozgraniczenia ruchu (TTS) Bornholmsgattet i stanowi obszar, w którym obowiązują ograniczenia ze względu na natężony ruch statków (Rysunek 8-57 i Tabela 8-88).

Tab. 8-88 Szlaki żeglugowe, z którymi krzyżuje się proponowana trasa rurociągu oraz natężenie ruchu statków w roku 2016 (wartości przybliżone, dla każdego szlaku wskazano liczbę przejść przez trasę rurociągu w ciągu roku).

Szlaki żeglugowe	Opis szlaku	Natężenie ruchu statków (2016)
Szlak C (ID Sjöfartsverket 235, w kierunku zachodnim)	<p>Szlak żeglugowy w kierunku zachodnim przez TSS „Na południe od Gedser” przez szwedzką, duńską i niemiecką WSE. Wejście do Trelleborga na obszarze szwedzkiej WSE. Głównie szlak żeglugi pasażerskiej, ale również niskie natężenie ruchu tankowców. Blisko Niemiec szlak stanowi również część szlaku głębokowodnego (HELCOM, 2018c).</p> <p>Szlak jest wykorzystywany głównie przez statki pasażerskie (71%) i jednostki prywatne (12%) (Error! Reference source not found.).</p>	6 310
Szlak D	<p>Na południe od Trelleborga i Ystad, na obszarze szwedzkiej WSE i szwedzkich wód terytorialnych. Jest to szlak żeglugowy o wysokim natężeniu ruchu z TSS w zachodniej części Scanii ze Szwedzką Administracją Morską ID 205 (główna trasa przez przesmyk Sund przez TTS Falsterborev). Szlak prowadzi dalej na południe od Scanii i w końcu łączy się ze szlakiem E (trasa głębokowodna, TTS Bornholmogat) (SwAM, 2016b).</p> <p>Rurociąg przecina szlak żeglugowy w kierunku bardziej na południe (Error! Reference source not found.). Z tego obszaru korzystają głównie frachtowce (75%) (Error! Reference source not found.).</p>	2 890
Szlak E (ID Sjöfartsverket 235, granica wschodnia)	<p>Szlak żeglugowy w kierunku wschodnim przez TSS 'South of Gedser' przez szwedzką, duńską i niemiecką WSE. Wejście do Trelleborga na obszarze szwedzkiej WSE. Głównie szlak żeglugi pasażerskiej, ale również niskie natężenie ruchu tankowców. Blisko Niemiec szlak stanowi również część szlaku głębokowodnego (HELCOM, 2018c).</p> <p>Statki pasażerskie (66%), frachtowce (14%) i jednostki prywatne (14%) stanowią większość ruchu statków na tym obszarze (Error! Reference source not found.).</p>	4 990
Szlak F (ID Sjöfartsverket 237)	<p>Wejście do Ystad na obszarze szwedzkiej WSE. Głównie ruch statków pasażerskich, ale również niektóre jednostki usługowe, rybackie i tankowce (SJÖFS, 2013; HELCOM, 2018c).</p> <p>Szlak jest wykorzystywany głównie przez statki pasażerskie (88%) i statki rybackie (6%) (Error! Reference source not found.).</p>	4 630

Szlaki żeglugowe	Opis szlaku	Natężenie ruchu statków (2016)
Szlak G	<p>Ten szlak żeglugowy stanowi główne wejście na Morze Bałtyckie i główne wyjście niego przez Bełt Femern. Ze szlaku korzystają wszystkie statki podróżujące wzdłuż głównych szlaków na Morzu Bałtyckim. Ten szlak prowadzi przez TSS Bornholmsgat na zachód od Bornholmu na obszarze szwedzkiej i duńskiej WSE.</p> <p>Na szlaku operują głównie statki towarowe (58%) i tankowce (26%) (Error! Reference source not found.).</p>	27 590